

Udskriftsdato: 9. januar 2026

CIS nr 9509 af 19/10/2012 (Gældende)

Cirkulæreskrivelse om politiets bistand til kriminalforsorgen, når fængselsdømte er uden fast bopæl eller udebliver efter tilsigelse til afsoning

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2011-100-0010

Cirkulæreskrivelse om politiets bistand til kriminalforsorgen, når fængselsdømte er uden fast bopæl eller udebliver efter tilsigelse til afsoning

I de senere år er der iværksat en række tiltag med henblik på at stramme kursen over for fængselsdømte, der udebliver efter tilsigelse til afsoning.

Det følger af forarbejderne til straffelovens § 40 a, at prøveløsladelse efter denne bestemmelse forudsætter at den pågældendes afsoningsforløb har været i det væsentligste problemfrit.

Straffelovens § 40 a blev indsat i straffeloven i 2004. Udeblivelse efter tilsigelse til afsoning har herefter forringet de pågældendes mulighed for prøveløsladelse i medfør af straffelovens § 40 a. Dette er særligt fremhævet på den blanket, der anvendes ved tilsigelse af dømte til afsoning, ligesom det af blanketten tydeligt fremgår, at udeblivelse vil medføre anholdelse, at udeblivelse kan medføre, at afsoning vil ske i et lukket fængsel, og at udeblivelse kan begrænse mulighederne for udgang.

I november 2005 udstedte Justitsministeriet en cirkulæreskrivelse med henblik på at understrege vigtigheden af, at politiet i sager om fængselsdømte, der udebliver efter tilsigelse til afsoning, hurtigst muligt iværksætter eftersøgning og anholdelse af de pågældende.

Der er endvidere i 2006 med en ændring af straffuldbyrdelseslovens § 50 etableret hjemmel til, at Justitsministeren kan fastsætte regler om, at tilladelse til udgang ikke kan gives i et tidsrum af 3 måneder fra indsættelsen, hvis den indsatte er udeblevet efter tilsigelse til afsoning. I tilknytning hertil blev der indsat en ny bestemmelse i udgangsbekendtgørelsens § 22, stk. 1, hvorefter en indsat, der uden lovlig grund udebliver efter tilsigelse til afsoning, skal fratages muligheden for udgang i et tidsrum af 3 måneder fra indsættelsen, medmindre særlige omstændigheder taler for at udgang alligevel skal gives jf. § 31, stk. 3.

På trods af de nævnte initiativer steg andelen af fængselsdømte, der udeblev fra afsoning, fra 19,1 pct. i 2006 til 25,3 pct. i 2008. Justitsministeriet nedsatte derfor i oktober 2009 en arbejdsgruppe om udeblivelse fra strafafsoning, der skulle belyse årsagerne til stigningen og på baggrund heraf overveje nye tiltag på området.

Arbejdsgruppen har i sine anbefalinger fra marts 2011 bl.a. anført, at det er arbejdsgruppens vurdering, at politiet har fokus på vigtigheden af, at der hurtigt iværksættes eftersøgning og anholdelse af fængselsdømte, der udebliver efter tilsigelse til afsoning. Landets fængsler har imidlertid over for arbejdsgruppen tilkendegivet, at det i en række tilfælde, hvor politiet har skullet bistå med udlevering af indkaldelser til dømte, der på det pågældende tidspunkt har været uden kendt adresse, ikke har været muligt at få kontakt med de dømte inden den fastsatte mødedato.

På den baggrund skal Justitsministeriet understrege vigtigheden af, at politiet ikke alene i sager hvor den dømte udebliver efter tilsigelse til afsoning, men også i sager, hvor den dømte er uden fast bopæl, og hvor kriminalforsorgen derfor anmoder politiet om bistand til iværksættelse af straffuldbyrdelsen, iværksætter den fornødne bistand hurtigst muligt.

Justitsministeriet, den 19. oktober 2012

CARSTEN MADSEN